

1971 DEC 20
244

FÓRUM — FÓRUM — FÓRUM — FÓRUM — FÓRUM — FÓRUM — FÓRUM — FÓRUM — FÓRUM — FÓRUM

A belvárosi gázprogram

A Műszaki Élet 23. számában megjelent „A belvárosi gázprogram” c. cikk egyes megállapításokat tartalmaz. Szakál Andrásnak, a Fővárosi Szerelőipari Vállalat főmérnökének az Építőipari Tudományos Egyesület I. épületgépészeti konferenciáján elhangzott előadásából. Ezzel kapcsolatban a Gázművek álláspontját a konferencián kifejtettem, de a hivatkozott cikk megjelenése után álláspontunkat a lap hasábjain is szeretném közölni.

A cikk alcímében szereplő állítás — „Hiányzanak az egy-egy előírások” — a valóságnak nem felel meg.

A gáztörvény

és az ezzel kapcsolatban kiadott miniszteri rendeletek, valamint a már korábban kiadott és ma is érvényben levő egyéb szabályozások (pl. ME-26—55 és kiegészítései stb.) annyira egyértelműek, hogy nem a tervező és a szerelést végző dönti el maga egyértelműen, hogy adott munka során milyen megoldást választ, hanem a tervező a helyszíni szemle alapján a rendeletek és utasítások értelmében kell, hogy megszervezze egy-egy épület gázszókváltási munkáit. Ugyancsak helytelen megállapításnak minősítjük azt, hogy a tervező és a szerelést végző döntése után a Gázművek vétőjoggal élhet. A Fővárosi Gázművek mint gázszolgáltató nem vétőjoggal, hanem a Gáztörvényben, illetve a miniszteri utasításokban egyértelműen rögzített „tervek felülbírálati” és a helyszínen elvégzett munkák „átvételi” jogával él.

A cikk szerint a Gázművek azért élhet vétőjogával, mert a

rekonstrukciós jellegű szerelési munkák során a kivitelező az épület adatainak megfelelően, illetve ezen adatoknak kényszerítő hatására eltér az előírásoktól. Az igaz, hogy a kivitelező több esetben eltér a jóváhagyott tervektől, de ez nem a cikkben felsoroltak miatt következik be, hanem azért, mert

a tervek nagy része pontatlan

A helyszínek nem megfelelően vannak a falak, helyiségek elválasztói bejelölve, és bár a tervben feltüntetett helyen a gázvezeték szabályosan szerepel, éppen a pontatlan tervek miatt a helyszínen a gázvezeték egészen máshová kellene, hogy kerüljön. Ez az, ami ilyenkor összeütközésbe kerül a törvénnyel, illetve a rendeletekkel (felszálló vezeték a hálósoba közepén).

Helyesebb lett volna a Gázművek vétőjogának taglalása helyett a tervezők minőségi munkáját kritika tárgyává tenni. Egyébként, amennyiben az illetékes gázszolgáltató és egyes kivitelezők között menet közben problémák és viták merülnek fel, akkor ezeket azonnal az arra illetékes vezetők rövid úton kell, hogy tisztázzák, és ez nem lehet sem egy konferencia, sem egy szaklap témája.

Nem vitás, hogy egy meglevő ház gázvezetékeinek kiváltása során — különösen, ha a lakók is benn laknak —, akadnak problémák a kivitelezők és a gázszolgáltató egyes részlegei között, és lehet, hogy több kivitelező sem ért egyet a Fővárosi

Gázművek tervjóváhagyójának vagy mérnökének egy-egy állásfoglalásával. Azt azonban nem szabad elfelejtenünk, hogy miután a kérdéses házban a lakók is benn laknak, nagy figyelemmel kell lenni a biztonságos munkavégzésre, mert mint az a cikkben is szerepel, a gáz veszélyes üzem, különösen akkor, ha az ezzel kapcsolatos munkát nem szakemberek végzik.

A Gázművek mérnökének többszöri kiszállásával, valamint a „helyzet további romlásával” foglalkozik a cikk. Ezzel kapcsolatban szeretném megjegyezni, hogy a Gázművek legújabb tájékoztatása — amelyet az egyes kivitelezőknek megküldött — azt jelenti, hogy a kivitelezőknek a munka megkezdése előtti bejelentési kötelezettsége továbbra is fennáll, de a jövőben a Gázművek mérnöke nem fog kimenni a munkák előzetes beállítására, hanem a munkák befejezése után, az átvételre való bejelentést követően. A Fővárosi Gázművek ezt az értesítést abból a feltételezésből kiindulva adta ki, hogy a jóváhagyott tervek birtokában a kivitelezést szakvállalatok szakembereinek vezetésével, arra alkalmas kivitelező személyek végzik, akiknek nincs szükségük arra, hogy a Gázművek mérnöke minden egyes munkamenetet megmagyarázzon és a helyszínen vezesse a munkát.

A gázzal ellátandó lakások megnövekedett száma és a fűtési fogyasztók ugyancsak nagymértékű belépése következtében az átvételek száma megnőtt, és ezek idejében való elvégzése

érdekében nincs kapacitásunk arra, hogy egyes kivitelező vállalatok munkáit a helyszínen művezzük, és egy munka alkalmával többször is kiszálljunk. Ez nem vezet tarthatatlan feszültséghez, mint azt a cikk megjegyzi, és csodáljuk, hogy éppen a Fővárosi Szerelőipari Vállalat kifogásolja ezt a fentiek alapján.

Nem vitatható

a gázkazánházakhoz szükséges biztonsági gyorszárok elhelyezésének kérdése, mert annak rendeltetése egyértelműen meghatározza a felszerelés pontos helyét.

A belvárosi gázprogram megvalósításánál természetesen mi

is szükségesnek tartjuk a gázszolgáltató, a kivitelező, a tervező és a beruházó eddiginél szorosabb együttműködését a munkák jobb előkészítésére, megszervezésére, ami semmiképpen sem mehet a biztonság rovására. Ilyen kérdéseket az illetékes vállalatok és szervek vezetőinek esetenként, a konkrét nehézségek felvetésével együtt kell megoldaniuk. Semmiképpen sem helyes, hogy az „egymásra való lövöldözés” akár egy szakköri keretén belül történjen meg.

NAGY MIKLÓS,
a Fővárosi Gázművek
Szolgáltatási Ágazat
főmérnöke